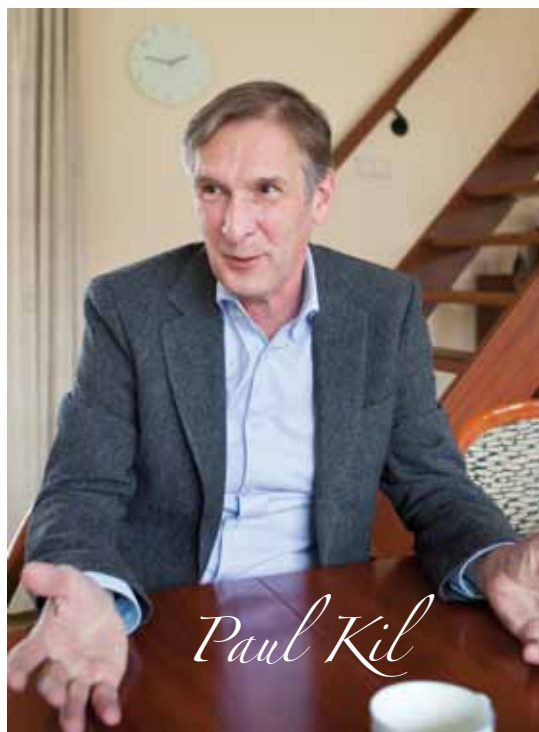
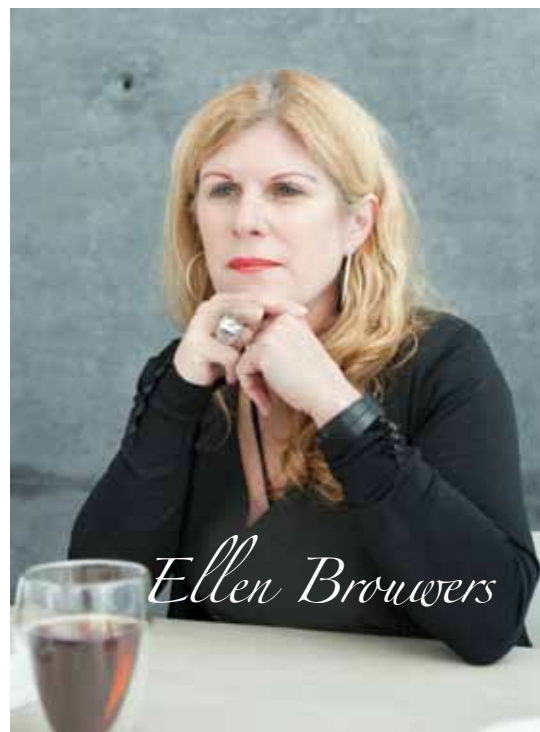

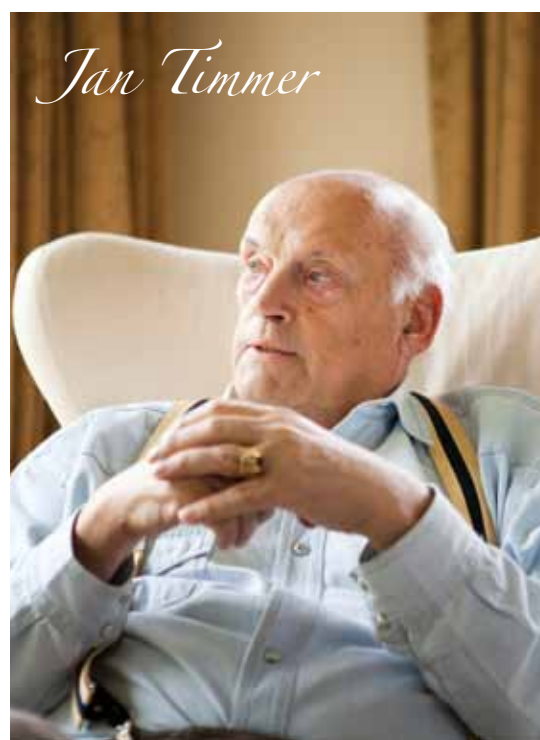
Aan de keukentafel

Paul Kil

Ellen Brouwers

Jan Timmer

Boek met
Brabeau-
korting.
Zie pagina 11.

Uroloog Paul Kil, kunstenaar Ellen Brouwers, voormalig Philips-topman Jan Timmer. Drie inwoners van het lieflijke en mondaine Oisterwijk. Aan het woord vanachter hun eigen keukentafel. Over toen, nu, en later, en over de woonplaats waar ze hun hart aan hebben verpand.

Een voorpublicatie van het bijzondere boek *Aan de keukentafel*, dat 7 april verschijnt. Met daarin 80 'gewone' Oisterwijkers in beeld en tekst geportretteerd. Nu te bestellen voor een speciale voorintekenprijs via Brabeau.

Tekst: Elke Wolferink-van der Heyden. Fotografie: Rianne Vrijdag-Swinkels

Gesprekken met drie 'gewone' Oisterwijkers

Fietsen is één van zijn favoriete bezigheden. Paul Kil (56) trapte al van Tibet naar Nepal en door de Alpen en de Pyreneeën. 'Vanuit mijn vorige woonplaats Den Bosch maakte ik met de wielclub regelmatig een rondje Oisterwijk. Veelvuldig fietsten we door de Kampina. 'Later, als we succes hebben, gaan we hier wonen', zeiden we dan tegen elkaar'. Achttien jaar geleden was het zover. Het was een extreem strenge winter. 'We woonden net in Oisterwijk en vonden het heel bijzonder om zo dicht bij huis met onze kinderen op het Kolkven te schaatsen. Het was net een sprookje. Ik sloot Oisterwijk meteen in mijn hart.' Zijn wieg stond in Breda. Maar zijn jeugd bracht Paul samen met zijn twee zussen en ouders door in een klein dorpje bij Heerlen. Zijn Limburgse accent herinnert aan zijn jeugd. 'We zaten op een school in de mijnstreek. Wilde je ontsnappen aan een toekomst in de mijnen, dan moest je het dorp zo snel mogelijk verlaten.' Zijn middelbare school, in de stad, was een jongensschool. 'Dat was een goede motivatie om te gaan dansen. Dan ontmoette je meisjes. Later was ik ook veel op de tennisbaan te vinden. Daar ontmoette ik mijn liefde Desirée. Samen hebben we vier kinderen.'

Gedreven arts en mens

'Ik had nooit een echte jongensdroom, totdat ik op de middelbare school geraakt werd door de verhalen van een gepassioneerde biologieleraar. De werking van het menselijk lichaam intrigeerde mij. Ik wilde veel meer over dit onderwerp weten.' Paul studeerde medicijnen en promoveerde bij de Nederlandse Hartstichting. 'Ik verdiepte me in de samentrekkende werking van het hart en werd gewezen op de overeenkomstige beweging van de blaas. Op dat moment is het idee geboren om me na mijn promotie te gaan specialiseren als uroloog.' Sinds 1991 is Paul als uro-

'Als je een vak hebt waarin je veel van jezelf kwijt kunt, dan ben je een gelukkig mens'

loog verbonden aan het St. Elisabeth Ziekenhuis in Tilburg. Daarnaast houdt hij ook praktijk in Waalwijk. 'Als uroloog heb je het hele traject contact met je patiënt. Je stelt de diagnose, doet de behandeling én de nazorg. Sommige patiënten komen al twintig jaar in mijn praktijk. Het doet me goed iemand verder te kunnen helpen.' Paul is zeer gedreven in zijn vakgebied. Als arts én als mens. Samen met auteur Marion Bloem schreef hij het boek *Als je man verandert*. Een toegankelijk boek dat een realistisch beeld geeft van de veranderingen bij een man met prostaatkanker. Een boek dat hij in het bijzonder schreef voor de vrouw, want ziek ben je immers niet alleen, is zijn visie. De keuze om zich te specialiseren tot uroloog bleek een allesbepalende voor het leven van Paul. 'Als je een vak hebt waarin je veel van jezelf kwijt kunt, dan ben je een gelukkig mens. Ik heb goed gekozen.'

Paul Kil

Terwijl haar ouders druk waren met het runnen van het boerenbedrijf in Gemert, kreeg Ellen Brouwers (52), als één van de acht kinderen, alle ruimte om zichzelf te vermaken. Dit zal aan haar creativiteit ten grondslag hebben gelegen. Op de kunstacademie in Tilburg vond ze alle disciplines interessant. Ze studeerde summa cum laude af. In het laatste studiejaar raakte ze in verwachting. 'Dat was wel wat, zo'n zwangere buik tussen alle studenten.' Tijdens de eindpresentatie van haar werken op de academie lag haar pas geboren zoon David, vernoemd naar het bekende beeldhouwwerk van Michelangelo, in witte kleertjes op een witte sokkel tussen alle andere kunstwerken.

Ruim dertig jaar woont en werkt Ellen nu in Oisterwijk. Altijd is ze gefascineerd gebleven door het platteland. 'Eerst zaaien, dan groeien, dan oogsten. Een continu proces op het land, maar ook een continu proces voor de kunstenaar. Die is bij het hele proces betrokken.' Vanuit haar atelier, dat verbonden is aan haar huis op het bedrijvenpark in Oisterwijk, kijkt ze uit over het weidse boerenlandschap. Haar bron van inspiratie. 'Door het opgroeien op het platteland voel ik me erg verbonden met alles wat leeft en de kracht van de natuur. Deze fascinatie komt terug in mijn werk, samen met mijn nieuwsgierigheid naar achtergronden en historie.'

Voor honderd procent

Het werk van Ellen is verweven met haar privéleven. Na de opleiding aan de kunstacademie verdiepte zij zich nog meer in haar tweede liefde: fotografie. Een boeiende periode van experimenteren volgde, later van groot belang bij het ontwerpen van haar glaskunst. Zo maakte zij een tien-jaar-fotoproject. 'Vanaf de dag dat ik veertig werd, heb ik iedere dag een impulsfoto gemaakt van mijn dagelijkse leven. Dit geeft een fascinerend beeld. Terugkijkend zie ik mijn slapende dochttertje, een zenuwachtige zoon voor zijn Cito-toets, een vakantiemomentje, de scheiding, de bouw van het bedrijfspand.'

Ellen Brouwers

'Ik voel me erg verbonden met alles wat leeft. Die fascinatie komt terug in mijn werk'

Altijd gaat Ellen er honderd procent voor. Niet alleen in zakelijk opzicht. Met diezelfde gefocuste wilskracht liep ze onder andere de marathon van New York uit. Haar pad heeft ze zorgvuldig uitgestippeld en daar is ze niet vanaf te brengen. Met als doel kunst onder de mensen brengen. Eén van haar hoogtepunten is de opening van het Centraal Bureau voor Statistiek in Heerlen met de onthulling van haar glaskunstwerk van vijftien meter hoog door Koningin Beatrix. Bevlogen praat Ellen over haar kunst. Haar werk, dat ze vooral in opdracht maakt, is ondanks haar herkenbare stijl perfect vertaald naar de gebruiker en de locatie, waardoor het in harmonie is met de omgeving. Het kenmerkt zich door een grote variëteit in techniek, materiaalgebruik en presentatie. Vol energie, vol passie en vol enthousiasme blijft Ellen zaaien, groeien en oogsten. 'No nonsens' en 'to the point'.

Jan Timmer

Bij zijn aantreden als president van Philips in 1990 kreeg Jan Timmer (79) de leiding over een bedrijf dat dicht bij een faillissement stond. Hij startte de saneringsoperatie Centurion, wat de redding voor Philips betekende. Timmer is vanaf die tijd onlosmakelijk aan de geschiedenis van Philips verbonden. Met zijn aangeboren leiderschap neemt hij op een natuurlijke manier de regie in eigen hand. Ook nu hij zijn luie stoel verkiest boven een stoel aan de keukentafel. Jan werd geboren in Lienden, een klein dorpje in de Betuwe, dat hij op zijn negentiende verruilde voor Eindhoven. Daar verwonderde hij zich over de lege bureaus van zijn eerste bazen bij Philips. 'Stel niet uit tot morgen, wat je heden kunt verzorgen' was zijn belangrijke levensles. Naast zijn aangeboren nieuwsgierigheid is het mede te danken aan zijn schone bureau dat hij steeds hoger klom in de organisatie. Het hart van deze charismatische man klopt nauwelijks nog voor het verleden. Ook in zijn presentaties en lezingen waar hij nog vaak voor wordt gevraagd, praat hij graag over actuele thema's. 'Terugkijken vind ik geen zinvolle bezigheid. Je moet niet twijfelen aan eerder genomen besluiten.'

Midden in het groen

Hij werkte bij Philips in Eindhoven, zijn vrouw Henriëtte als huidarts in de ziekenhuizen van Boxtel en Eindhoven. Dat bracht het tweetal in 1995 naar het centraal gelegen Oisterwijk. 'Met onze liefde voor de natuur zagen we in deze woning, midden in het groen, alle mogelijkheden.' Hij weet erg van het nu te genieten. Bevlogen vertelt hij over zijn reizen over de hele wereld. 'Ik ben verknocht aan Zuid-Afrika, waar ik ook zo'n vijf jaar heb gewoond. De diverse klimaatzones, de prachtige natuur, de inspirerende taal met boeiend proza en literatuur. Maar in Zuid-Afrika heb ik ook de dood in de ogen gekeken toen we met een klein vliegtuigje terecht kwamen in een fikse storm. Dat is een van de weinige keren in mijn leven dat ik heb

'Laat mij maar door Oisterwijk fietsen. Samen met mijn kleinkinderen'

gebeden.' Na zijn vertrek bij Philips kreeg Jan een aantal commissariaten. Zo werd hij voorzitter van de Raad van Commissarissen van PSV Eindhoven. Tegenwoordig benoemd tot erelid probeert hij zoveel mogelijk wedstrijden bij te wonen. Daarnaast volgt hij alle actualiteiten op de voet. 'Ik heb het zwarte gat en de geraniums nooit gezien.' Een ree die door de tuin loopt, Canadese ganzen die onverwacht op zijn terras neerstrijken... Hij geniet ook van de kleine dingen in het leven. Veel meer dan van de uitgedoste gelegenheden waar hij soms acte de présence moet geven. 'Laat mij maar gewoon door Oisterwijk fietsen. Het liefst samen met mijn vijf kleinkinderen. Dan staat een bezoekje aan ijsalon Matteo steevast op de agenda.' **Bb**

